

باورها متغییر و افکار مبدل شده است

(ترجمه)

از انس رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود:

«مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَغْرِسُ غَرْسًا، أَوْ يَزْرَعُ زَرْعًا فَيَأْكُلُ مِنْهُ طَيْرٌ أَوْ إِنْسَانٌ أَوْ بَهِيمَةٌ إِلَّا كَانَ لَهُ بِهِ صَدَقَةٌ» (رواه بخاری)

ترجمه: هر مسلمانی که درختی، غرس نماید یا بذری (دانه ای)، بیافشاند (در زمین کشت نماید) و انسان، پرنده و یا حیوانی، از آن بخورد، برایش صدقه محسوب می گردد.

توضیح حدیث

زمانی که یک مسلمان عمل خوبی را جهت رضایت الله سبحانه و تعالی انجام می دهد، قلبش از شوق و سرعت در آن کار موج می زند تا این که ثمره آن عمل را در آخرت به دست آورده و سبب آرامش و راحتش قرار گیرد؛ این حدیث به همین مطلب اشاره نموده و هم چنان مؤمن اهمیت زندگی را زمانی درک می نماید که دست دهنده داشته نه تمام گیرنده، و ذریعه اعطاء و کمک دوام دار است که رضامندی الله و راحتی بیشتر به وجود آمده و سبب دریافت اجر و پاداش می شود، اما بر عکس در عدم اعطاء و بخل ورزیدن سبب پریشانی برای نفس ها می شود.

ای مسلمانان! امروز باورها تغییر نموده و افکار مبدل گردیده اند، انسان به سوی اشیای ناچیز و غرایز خود که حدی را نمی شناسد، میلان دارد، میلان به سوی جاهلیتی دارد که در مقابله با منافع، مصالح و سرمایه های او قرار دارد، علاقه مند جاهلیت ابولهب و ابوجهل گردیده و نیز میلان به سوی انبوهی مردم داشته تا علو عقلانی خود را ثابت سازد. هم چنان صدای غریزه را بالای دید و درک درست حاکم گرداند. چنان حالتی را مردم به خود گرفته اند که گویا احساس می شود نیکی ها و بدی ها را میزان را مقیاس سنجش اعمال خود نمی دانند و نیز برای صدقه دادن ارج و اهمیتی نمی دهند، این چنین است حالت اکثر مردم؛ مگر کسی را که الله رحم نموده است که چنین حالتی نداشته باشد.

پس ای خلیفه، ای مسلمین! تو کجایی که عدل و مفاهیم واقعی اسلامی را دوباره از نو باز گردانی؟

ای عمر بن عبدالعزیز تو کجایی که امر نمایی و برای شان بگویی دانه ها را بالای کوه ها بپاشید تا گفته نشود که پرنده ها در شهر های مسلمانان گرسنه ماندند...